

in jüngeren griechischen und lateinischen Handschriften die gewöhnliche is, dass nämlich Artikel, kleine Praepositionen und Partikeln mit dem folgenden Hauptwort verbunden sind"

en KENYON. The palaeography of Greek papyri. Oxford, 1899, blz. 26:

»In literary papyri the separation of words is almost wholly wanting; perhaps the only exemple of it is in a short grammatical treatise, bearing the name of Tryphon, written not earlier than the fourth century on some blank pages in a MS of Homer in the British Museum (Pap. CXXVI). In other MSS the nearest approach to such a practice is the use of a dot, above the line, to indicate the true word-division in cases where the reader might easily make a mistake at first sight."

⁸⁾ Hebr. 12 : 19 *φωνή ἐημάτων* geeft allerminst aanleiding *ἐῆμα* in den zin van woord-buiten-zinsverband op te vatten. Evenmin vind ik er grond voor, *λόγου* in Hand. 2 : 40 en de andere plaatsen, door Cremer in zijn Biblisch-theologisches Wörterbuch aangehaald, als afzonderlijke woorden te verstaan.

⁹⁾ Vgl. Bruchmann in de Berl. philol. Wochenschrift, 1902, no. 4, kol. 116.

¹⁰⁾ die Sprache I, 560: »Die alte Vorstellung, der Satz wurde aus ursprünglich selbständig existirenden Wörtern zusammengefügt, kann heute wohl in der wissenschaftlichen Grammatik als beseitigt gelten".

¹¹⁾ Zie Sütterlin a. w. blz. 145.

¹²⁾ „The Science of Thought" onder toezicht van den schrijver zelf in het Duitsch vertaald onder den titel: „Das Denken im Licht der Sprache". Leipzig, Engelmann. 1888. Ik gebruik deze Deutsche vertaling.

¹³⁾ Sprachgeschichte und Sprachpsychologie, blz. 9.

¹⁴⁾ blz. 28: »als ob es möglich wäre, selbst nur den ersten Schritt in der Philosophie zu thun, bevor man ganz klar gesehen hat, dass wir in Worten denken und in nichts Anderem als in Worten."

v. Ginneken, blz. 59, noemt de grondgedachte van Max Müller een »erreur inconcevable«. Maar hoe vele onbegrijpelijke dwalingen zijn er niet op het terrein der philosophie. De *strekking* van eene theorie of van een systeem maakt veel begrijpelijk.

¹⁵⁾ Max Müller beroept zich op de grondbeteekenis van het Latijnsche *cogitare*. a. w. blz. 1. »Ich *denke*," zegt hij, »bedeutet für mich dasselbe wie das lat. *cogito* nämlich *co-agito*, ich bringe zusammen." Deze afleiding steunt echter slechts op het gezag van Varro, de l. l. 6, 43: